in ecclesia monasterii eius sepultus est
donec Hildegarius Cathalaune-
sis episcopus mandato regis accep-
to die obitus sui tricesimo illum
in loco quem elegerat sepelivit
et translatum et cum iam diu sepultus
esset non est corruptus sed odore
incensi spirans sanguis sanus
procedebat e naribus eius et fluebat.
Obiit autem anno domini dcc
cui Hildegarius frater
eius episcopus et nepos eius Sigi-
fridus successores se humiliter
rogaverant.

In regione palestinorum mona-
chus quidam Zozimas annis per
quinquaginta annos et quinque
a teneris vixit in cellis tempore diu-
turno in eodem labore studio suo
cepit ventilare si quis in mundo
inveniretur eius alter vel saltem
par inveniri posset. Et ecce
angelus domini assistens ait: Egre-
diens de monasterio sequere me et
ostendam tibi quem in maiori perfectione
ad perfectionem clamat. Pergentes
vero venerunt ad Iordanem ubi
ostenso monasterio ductor ait:
Hic magistrum et canonem huius
loci usque ad finem vite tue dili-
genter observa. Et ductore dato
discessit ab eo. Zozimas gratanter in-
gressus benigne suscipitur canonem
docetur. Erat autem ibi fra-
tres opera in manibus psalmum in
ore versabant. Pane modico
et aqua corpus reficerunt et parcis-
sima in olerbis ac pomis
et legumine aliud cum non sumere

bant abbatia. In prima dominica quadra-
gesime exeuntes omnes uno aut
duobus in cellis relictis cibabat et
abeuntes separatim in heremo vagan-
tes usque in cenam domini revertebantur.
Secundum arbitrium proprium unusquisque
secum detulit modicum panis
ac legumina magis mollia et ac
fructu palmarum nichil aliud
preter corpus suum detulit Zozimas
quadraginta noctes sedit diebus iter
faciens ambulans ac si sciret
quem quereret. Tunc autem egressus
diebus in meridie stans in
oratione oculis ac manibus in celum
elevatis vidit in deserto per ho-
minem nudum corpore nigerrimo
capillo modico et albo et in spe-
ciem omnem corporeitatis suspicans
ac bestiam accurrit volens scire
quid nam esset. Illa autem fugit. Zozimas
velociter prosequens: Obsecro te per-
illum cuius ex solitudine clamans
clamavit ut me expectes.
Illa autem fugiens pervenit ad torrentem
quendam et transivit et quasi in
obliquum ait: O Zozima ignosce
mihi quia fugio te. Sum enim mulier
et si volueris me loqui precor mitte
pallium tuum et cooperta loquar tibi.
Ille audito nomine suo spiritu sancto eam
repletam non dubitans transiecit
et cum alacritate deiecto pallio
ipse paululum cessit. Illa vero coo-
perta dixit: Quid tibi visum est Zozi-
ma? Ille autem prostratus petebat
benedictionem secundum morem eius.
Illa dixit: Te convenit
presbiter benedicere tibi sacerdos

sacro deditus altari. Nam cum ille restanti negaret, illa ait: Audiuit deus quod salutem meam desiderat. Et respondit zozimas: Amen. Cum autem motho [?] orante illa prospiciens [?] eminus oculis ac manibus eleuatis cepit orare. Et ecce cubitum unum de terra eleuata in aere pependit. Hoc uiso zozimas in terram corruens putauit spiritum non hominem uidere. At illa confestim interrogauit eum dicens: Pater uenerande, ut quid cogitationes tue tibi probant? Scias me mulierem peccatricem cum baptismate lotam non sum spiritus ut credis sed cinis et fauilla. Osculans ergo zozimas pedes eius ut sibi cuncta referret que esset et que conuersatio [?] eius inhiberet [?] et per dominum diligenter rogauit. Incipit illa et ait: Et si tibi narrauerim [?] mea erubescentia referre corporis cuncta in ordine expediam. In egipto cum nata essem duodecim annorum spretis parentibus ueni in allexandriam ibique per xvii annos corpus peccatis exposui cunctis quod ex me nunc pudet recordari publicam. Cumque [?] in feruentissimo [?] ita longo tempore corpus meum sic inuoluisse, contigit homines pueros [?] ad mare me uidere pergentes [?] iherosolimam ad solempnitatem sancte crucis exultationem [?] tulisse [?] mecum [?] non pro oratione sed pro explenda mee nequicie uoluptate. Cumque iherusalem uenissem comites mei properanter [?] sine [?] me [?] templum petierunt. Ego autem conferto [?]

corum consuetam cum intrantibus templum intrare putaui. Sed ecce uirtute diuina reiecta [?] peruenire non potui. Iterum alijs intrantibus admixta intrare conabar, sed ecce uere ego sola ne intrarem prohibita sum. Hec iam ter quater passa cum desperatione abij et in atrio stans cepi flere, quia scirem [?] per tam uitam mali meritum. Tandem ex oblitus [?] respiciens vidi pictam ymaginem sancte marie genitricis dei. Fusis itaque ibi lacrimis oraui dominum [?] suamque genitricem per veniam corporis mei et scelerum satisfactione et ecce ianua templi aditum [?] et intraui cum oratione gratias deo et gloriam referens. Et ecce ibi talis vox insonuit: Iordanem si transieris bona inuenies requiem. Transiui ergo secundum uocem sanctam ut solitudinem adirem. Cum quidam transiens tres nummos michi dedit, unde tres panes comparaui. Dimidium quibus exultans [?] iuxta iordanem deueni [?] ibique nocte illa custodita in ecclesia sancti iohannis baptiste communicaui [?] et arrepto itinere heremum intraui ubi penitentie meo in modum lapidis indurato per xvii annos uestiebar herbis. Veste quam detuleram defluente tota [?] nudata sum, sed neque feram neque hominem uisa [?] hodie tecum pater zozima conspexi [?] in hijs xvii annis. Nam cum [illegible] mihi hostis [illegible] [illegible] colluctatio [?] quam ne [?] [illegible] mihi uiuere [illegible] est. Nam cum desiderio [illegible] modo vini modo

deo matri et aliorum illuminatrici mihi
in consuetudine hominum vehementer
torquebar et orans sancte dei geni
tricis intercessione non sum multa
mentis et corporis continentie fortitu
dine. Ex tunc usque modo solis her
bis et verbo dei sustentata sum.
Sed vade modo et revoluto anno
revertere et ego tibi in hoc loco gra
tia dei annuente apparebo secundum con
suetudinem vestram non egredieris
sed usque ad cenam domini domi per
maneas et tunc corpus domini in
vasculo mihi deferas. Interim autem
de me sileas. Petivit. Dicito autem
iohanni abbati tuo quod in te et in grege
suo emendanda sunt quod illa scripsit
celabis. Ipsa deinde ad interiora
silve se rapuit. Zozimas autem
terram in qua steterat osculatus rediit
et in monasterio de re visa penitus
siluit. Subsequentis autem septimane quadra
gesime dies agebat. Et cum ve
niente die peregrinationis publice
febris zozimam arripuit in
morbo detentus in monasterio man
sit. Tribus autem in cena domini
rursus zozimas corpus domini et
quosdam arborum fructibus et
palmis lenticulis accipiens
locum prefinitum adiit et ecce
eo ibi stante sancta dei famula
advenit et super aquam iordanis
siccis pedibus ambulavit.
Quo viso zozimas se ad terram
prostravit. At illa prohibuit
dicens. Quod facis domina portans
misteria. Tunc accepto domini
corpore misterio cum lacrimis

clamavit dicens. Nunc dimittis
domine ancillam tuam secundum verbum tuum
in pace quia viderunt oculi mei
salutare tuum. Et post zozimam re
voluto anno revertere huc et me hic
invenies supplicavit. Dixit ei
zozimas. Unde te oro ut benedictio
nem de manu mea accipias sa
lutem modicum atque exiguum.
Suscepit quod illa tria grana len
ticularum et comedit et postea hec
rediens super aquam iordanis ambu
lavit. Venit autem rursus de nocte
illius quod ignorabat voluit et
revoluto anno locum notum pervenit
illam quod mortuam invenit superpositam
tale invenit. Sepeli zozima
pro matre corpusculum et redde
terre quod sum ex pulvere adde
pulverem ora tamen pro me quarto
nonas aprilis iubente. Tunc zo
zimas cogitans quid ageret quo
famulam dei sepeliret respexit
ex obliquo et videt leonem hor
ribilem venientem et timuit. Sig
no autem crucis confirmat leonem dixit
Hoc quia a deo venisti et hoc opus
officium comple corpusque prius terre
vehementer commenda. At leo autem
terram fodit et zozimas pe
des matris lavit lacrimis. At
leone aptante corpus terre commen
datur. Et secundo leo mansuetus [illegible]
abiit. Zozimas autem rursus
fratribus suis visa et audita nun
tiat et enodavit. In finem vero [illegible]
matre sollicite ponit celebro et
zozimas plenus annis centum
migravit ad dominum